

[Glistrup]

over DSB til Tivoli, HT og travbanen samt til mange andre foreteelser.

Alt i alt er der tale om frynsegoder, som mange gange overstiger, hvad skatteembedsmændene nidkært forfølger almindelige mennesker med at skulle svare betydelige skønsmæssige skattebeløb af.

Fra tidligere spørgsmål ved jeg, at ministeren ligefrem mener, at nogle af disse goder, uden at der er skygge af lovhjemmel herfor og helt på tværs af statskattekontrollovens § 4, skulle være skattefri, fordi det er magtaverne, der benytter sig af det. Det var i hvert tilfælde det, der blev svaret, da der spurgtes om ministerbilbenyttelse.

Dette synspunkt kan imidlertid ikke holde til alle de mange andre pamperfordele, som det danske samfund byder på.

Fremskridtspartiet har forsøgt at få ligningsrådets afdeling for indkomstskat til at fastlægge oplysningspligt for folketing, amter og kommuner m. fl. vedrørende disse ekstraindtægter på samme måde, som normale arbejdsgivere skal opgive lignende foreteelser for normale lønmodtagere.

Imidlertid er det jo lykkedes at holde fremskridtspartiet uden for ligningsrådets afdeling for indkomstskat, og de, der sidder i det organ, var bestemt ikke indstillede på at bruge den klare hjemmel, man har – for eksempel i skattekontrollovens § 8 D – for at få disse oplysninger frem (se sag 7155-92).

Herefter kan rimelige og retfærdige tilstande alene tilvejebringes ved en lovændring. Bedst således, at man totalt ophæver indkomstskatten for alle. Næstbedst ved, at man i hvert tilfælde ikke fortsat på dette som på så mange andre områder særbegunstiger dem, der selv er placeret ved skattefadet.

Besvarelse (24/8 79):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Jeg kan oplyse, at statskattedirektoratet for tiden overvejer beskatningsproblemerne i forbindelse med de såkaldte »frynsegoder«. Det stillede spørgsmål om en udvidelse af skattekontrollovens regler om oplysningspligt overvejes i forbindelse hermed, og jeg er for mit vedkommende indstillet på at afvente resultatet af det arbejde, der er i gang i statskattedirektoratet.

Statskattedirektoratets overvejelser drejer sig ikke om enkelte persongrupper som f. eks. politikere eller embedsmænd, og det er heller ikke min opfattelse, at vi bør stille imod særregler for enkelte grupper af befolkningen.

Principielt er jeg tilhænger af en rimelig kontrol med, at beskatningsreglerne overholdes. Men »frynsegoderne« har ofte en forholdsvis beskeden værdi for den enkelte modtager, og derfor skal vi passe på, at vi ikke går så vidt med kontrollen, at de administrative ulemper står i misforhold til, hvad der kan opnås ved kontrollen.

Til *ministeren for skatter og afgifter (10/8 79)* af:

Glistrup (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke offentlige krav der modregnes over for folk, der skal have tilbagebetalt for meget erlagt kildeskat?«

(Spm. nr. 1314).

Begrundelse.

Det hænder ofte, at mindre erhvervsdrivende plages med en B-skat, som langt overstiger deres virkelige indtægtsforhold. Når de så langt om længe kan få tilbagebetalt det for meget erlagte, udvises der en enorm ivrighed fra myndighedernes side for at finde ud af, om man ikke skulle have et eller andet tilgodehavende hos den pågældende i form af moms eller en eller anden bøde for de utallige forhold, som man i Bureaukrat Danmark kan hænge hvem som helst op på, eller noget lignende.

En helt anden holdning følges vedrørende det, som statsfinansielt er ved at udvikle sig til en milliardhovedpine, dvs. de krav, som der er på tilbagebetaling af studielån i henhold til den ordning, som blev indført i april 1975. Her er forholdet tilsyneladende det, at de unge kan tillade sig at spille fandango med deres tilbagebetalingspligt og samtidig uafkortet få tilbagebetalt, hvad de måtte have erlagt for meget i kildeskat, når skattevæsenet har truffet en afgørelse om, at de skam ikke skal betale skat i det omfang, som man oprindeligt havde troet.

Det er naturligvis af stor betydning at have en fuldstændig og udtømmende beskrivel-